

mit Partis Medlemmer at stemme for de af Udvalget og Ministeren stillede Ændringsforslag og stemme imod Mindretallets Ændringsforslag. Men jeg vil, og det er det, der specielt giver mig Anledning til at tage Ordet, samtidig gøre opmærksom paa, at det Flertalsforslag, som findes under Nr. 20 til § 9, vil jeg ikke anbefale at følge. Jeg mener nemlig, at der ikke er noget galt i, at en Læremester har Lov til at give en ung Mand, som ikke er fyldt 16 Aar, en lille Irettesættelse i Form af en „Vinge“. Det kan meget godt træffe, at han har fortjent det, og det kan, jeg ved det af egen Erfaring, virke godt netop at faa Straffen med det samme. Jeg tror ikke, der er noget galt i, at det er tilladt, og jeg vil, som sagt, anbefale mine Partifæller at stemme imod Flertallets Ændringsforslag, thi jeg tror, det vil være heldigst, at man lader Bestemmelsen staa, som den staa i Lovforslaget. Hvis dette Stykke gaar ud, er jeg heller ikke sikker paa, om ikke det, at Lærlingene er Hustugt undergivne, har været Praksis saa længe, at man, naar der intet staa om dette Forhold i Loven, vil betragte Hustugt som tilladelig, saaledes at de vedkommende unge Mennesker kommer ind under Hustugten, lige indtil de er 18 Aar. Jeg tror, ærede Medlemmer skal overveje deres Afstemning paa dette Punkt; jeg tror absolut, det er bedst at følge Mindretallet.

Ordføreren (J. C. A. Larsen): Jeg beklager, at jeg har brudt en gammel hævdvunden Regel eller Tradition ved at omtale de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, da jeg havde Ordet. Jeg beklager, at jeg har gjort det, for jeg ønskede ikke at træde de to ærede Medlemmer i Vejen. Jeg vil dog have Lov at indskyde den lille Bemærkning, at der kunde maaske være Traditioner, og der kunde maaske være hævdvundne Regler ogsaa her i dette høje Ting, som kunde trænge til at revideres.

Jeg vil gerne sige et Par Ord til den ærede Ordfører for Socialdemokratiet (L. D. Rasmussen), som rettede adskillige Bemærkninger til mig; jeg skal fatte mig i Korthed, for vi skal vel være færdige i en nær Fremtid. Den ærede Ordfører udtalte om Venstres Stilling til de faglige Organisationer, at man kunde af det hele se, at disse ikke maatte være med. Men det passer slet ikke. Under § 1 foreslaar den højtærede Indenrigsminister, at der skal træffes Aftale i Forbindelse med de

faglige Organisationer, og i Paragraffen om Læreprøven er der ogsaa antydnet noget saadant, saa jeg synes ikke, det ærede Medlem har nogen Ret til at sige dette; tværtimod, der bliver taget Hensyn til de faglige Organisationer og til Arbejderne.

Saa sagde det ærede Medlem, at jeg havde kritiseret Mindretallets Ændringsforslag saa stærkt uden paa noget Punkt at paa-vise, hvor de var skadelige. Maaske synes det ærede Medlem ikke, det er rigtigt, hvad jeg har sagt; men jeg har dog paa-vist Berettigelsen af Kritik med Hensyn til Lønspørgsmaalet, med Hensyn til Arbejdstiden, som man har villet fastslaa til 8 Timer og absolut ikke mere, med Hensyn til Læretiden og med Hensyn til Forslaget om, at Lærlinge skal kunne forlade Arbejdet, naar der er Lockout eller Strejke eller, som jeg nævnte før, naar Huset brænder for Mesteren. Disse Ting synes jeg dog er Realiteter; jeg beklager, at det ærede Medlem ikke har forstaaet det.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen mente, og et bredt Smil bredte sig over hans Ansigt, da han udtalte det, at Spørgsmaalet om Hustugten skulde slaa en Revne i Venstre. Jeg maa beklage, at jeg ikke tror, dette vil gaa i Opfyldelse. Venstre er et rummeligt og frisindet Parti, og den Revne, det ærede Medlem spejder efter, faar han sikkert ikke at se i dette Tilfælde. Men jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem kan tænke paa den Slags Ting som at slaa Revner.

Det ærede Medlem ligesom ogsaa det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen mente, jeg havde taget fejl, naar jeg havde omtalt, at man ved Ændringsforslag Nr. 26 gik en Omvej, da man dog skulde til Politimyndigheden. Jo, det er absolut en Omvej. Dersom det bliver Arbejdsanvisningskontorerne, man skal henvende sig til, saa bliver Forholdet det, at man først maa gaa fra Arbejdsanvisningskontorerne til Voldgiften, og denne Voldgift skal saa udrustes med Politimyndighed, dersom den skal kunne bringe en saadan Lærling tilbage, eller med andre Ord, Voldgiften maa henvende sig til Politiet, som altsaa bliver 3die Instans. Det vil dog være meget bedre, at Forholdet ordnes paa den i Lovforslaget foreslaede Maade, saa meget mere som der nødigt skulde gaa et Par Maaneder, før man igennem Voldgiften fik bragt Sagen i Orden.

Jeg er glad over, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Nielsen har samme Opfattelse som vi, at der ikke skal være tvungen Skoleundervisning. Jeg tror hel-